

figt Lovforslag, men det er et saadant, der efter mange og mæsommelige Forhandlinger staaer nærved en endelig Afgjørelse, og derfor bør vi ikke fremkalde nogen Vanskelighed, ubover hvad der efter min Mening er konstitutionelt nødvendigt. Jeg agter altsaa at stemme mod Forslaget.

Drejer: Idet jeg aldeles henholder mig til, hvad der blev anført af min ærede Medforslagsstiller, skal jeg med Hensyn til den ærede sidste Talers Ytring bemærke, at jeg paa ingen Maade kan indbrømme, at man ved at gaae ind paa det stillede Forslag udtaler en Erkjendelse af, at Loven, naar denne lille Forandring skeer, er udtømmende behandlet og saaledes, at man ikke i andre Henseender kan ønske nogen Forandring. Regjeringen havde i sit Udkast en saadan Bestemmelse som den, der vil komme ind, naar Endringsforslaget vedtages, og det synes dog at være noget Egent at ville undlade en Forbedring, hvorom der udtrykkeligt stilles Forslag, alene af den Grund, at ikke andre Forbedringer, som der fra andre Sider kunde ønskes, med det Samme erhøledes. Jeg skal blot dertil sige, at det vilde staae for mig som en meget høi Grad af Ubillighed nu at forringe de Paagjældendes Lønninger i det Dieblif, da man arbejder hen paa at forbedre saamange Andres og navnlig deres, hvis Stilling i det Hele taget er bedre, og en Nedsettelse af de Paagjældendes hidtil havde Indtægter vil ligefrem blive Følgen af, at man nu ikke gaaer ind paa Forslaget, idet Vedkommende da vilde erhøle Mindre, end de hidtil have havt hvert Aar, siden Loven af 12te Januar 1858 udkom.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg vilde ansee det i og for sig for ønskeligt, om en saadan Bestemmelse stod i Loven som den, der er foreslaaet, men jeg maa bemærke, at dette Punkt er ikke blevet overseet i Folkethinget. Det

har i det andet Thing været under temmelig udførlig Forhandling, men jeg var ikke istand til at bevæge Thinget til at frafalde sin Ansøelse, saa at det blev staaende ved Loven af 12te Januar 1858. Da Landstinget nu tillige ifjor ikke fastholdt dette Punkt, vilde jeg ansee det for meget tvivlsomt, om der ikke om dette Spørgsmaal let kunde opstaae et Differentspunkt. Jeg maa bemærke, at de Embeds- og Bestillingsmænd, der ere lønne af disse runde Summer, ikke overhovedet have noget Krav paa Sædtillæg. Man kunde ikke, fordi man voterede dette Endringsforslag, være sikker paa, at de fik noget Sædtillæg, fordi Regjeringen har en fri Raadighed over de runde Summer og kan fordele dem, som den maatte ansee det for at være rigtigt. Det er altsaa ikke paa nogen Maade givet, fordi Endringsforslaget bliver vedtaget, at disse Embeds- og Bestillingsmænd netop vilde faae det. Jeg maa derfor væsentlig tiltræde, hvad der blev anført af den næstsidste ærede Taler, og finde det ønskeligt, som nu Sagen ligger for i sin Heelhed, at det ikke bliver vedtaget.

Drejer: Mod det af den høitærede Minister Anførte skal jeg tillade mig at erindre, at der ganske vist blandt de Mænd, som skulle have Andeel i de runde Summer, der ere omtalte i Loven af 12te Januar 1858, findes idetmindste enkelte, som maae erkjendes, ligesom det ogsaa under Behandlingen af den nævnte Lov blev erkjendt, at være i en Stilling, der maa sættes aldeles lig med en fuldstændig Embedsstilling, og at det egentligt var en Feil, at disse Mænd ikke allerede i Loven af 12te Januar 1858 bleve særskilt anførte. Naar dette er rigtigt, forekommer det mig rigtignot ikke, at det kan lade sig gjøre at antage, at ingen af de Mænd, der skulle have Andeel i de nævnte runde Summer, have noget egentligt Krav paa at faae en bestemt Deel deraf.